

Uroczyste poświęcenie dworca watykańskiego. W sobotę, dnia 2 kwietnia 1932 r. zostało miasto Citta del Vaticano przyłączone do włoskiej sieci kolejowej. — Rycina powyższa wskazuje uroczysty wjazd pierwszego pociągu włoskiego na dworzec watykański.

Starą, samotną kobietą...

Ani mu śmierć nie straszna, ani więzienie...

Zwłóknął się z kamienia i szedł w kierunku domu, jak idzie głodny zwierz po łup.

Wyszła przed dom, stał przed nią chudy, straszny w swojej nędzy, z temi bezprzytomnemi, głodem lśniącem oczyma.

— Wygląda jak bandyta...

Przemknęło jej w myśli ale zaraz dodała: chłopu jak przez kilka tygodni zabraknie brzytwy, to zaraz na bandytę wygląda i starczą jej twarz rozjaśnił dobry, macierzyński uśmiech:

— Siadźcie sobie, o tu, na pniak i jedzcie z Bogiem.

Usunęła siekierę, padła w po-krzywy za pniak i podała mu chleb i mleko.

Drżącemi rękoma wziął od niej garnek i chleb i nagle rozplakał się. Leciały te łzy ciurkiem po nie-golonej dawno twarzy na ten chleb w ręce trzymany.

Patrzyła na niego wzruszona.

— Dogryzła wam bieda, ciężkie czasy dla wszystkich... Swoich nie macie.

— Nikogo nie mam.

— Źle człowiekowi samemu na świecie, niema znikąd poratowania. Roboty pewno szukacie. Nie płaczcie, pójdę, przemówię za wami we dworze, państwo do-brzy, może was ugodzą, nie trzeba desperować... No... no...

Taki był głodny a nie mógł jeść, chleb mu utykał w przełyku, dla-